

Tribuna școlii

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ

Anul II Nr. 52

Simbătă 10 iunie 1972

12 pagini 1 leu

În întâmpinarea Conferinței Naționale a partidului, a celei de a XXV-a aniversări a republicii, întregul nostru popor se află mobilizat pentru realizarea marilor sarcini economice, pentru îndeplinirea înainte de termen a obiectivelor cincinalului. Cadrele didactice, comuniștii din învățământ cunosc în aceste zile emulația unui eveniment semnificativ: EXPO '72, expresie a creativității declanșate de sarcinile partidului în toate unitățile școlare ale țării

Spre înălțimi

Foto: V. Bogdăneț

SALUTUL Consiliului Național al Organizației Pionierilor cu prilejul Zilei pionierilor

Dragi pionieri,

Sărbătorim și în acest an, cu dragoste și însuflețire, alături de întregul popor, una dintre cele mai frumoase zile ale copilăriei voastre fericite — Ziua pionierilor. Prilej de bilanț al unui an bogat în realizări la învățatură, în activitatea pionierească desfășurată în grupe, detașamente și unități, această zi festivă este puternic marcată de învățămintele desprinse din Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971, precum și din lucrările celei de a II-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor. Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, Organizația pionierilor „este o valoroasă școală de plămădire a celor mai nobile trăsături morale ale personalității: cinstea, demnitatea, respectul față de muncă, mândria patriotică, spiritul internaționalist, generozitatea și dăruirea pentru interesele poporului, exigența și spiritul revoluționar, comunist”.

Răspunzând chemării C.N.O.P. din iulie 1971, precum și îndemnului unității de la Școala generală nr. 56 din București, voi, pionierii, ați înscris în cartea de aur a organizației noastre numeroase fapte de devotament civic și de patriotism înălțător, care fac cinste purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor. În fabrici, șantiere, pe egoarele patriei, în microfermele școlare, în sate și orașe, ați participat, fiecare după puterile voastre, dar din toată inima, la numeroase acțiuni de interes obștesc, dovedind prin fapte, hărnicia, devotamentul și patriotismul vostru fierbinte. Alături de frații voștri mai mari, ați luat parte cu entuziasm la importante acțiuni politico-educative prilejuite de sărbătorirea Semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist, care, sub conducerea Partidului Comunist Român, încă din anii ilegalității, a dat dovadă de un înălțător eroism, în lupta pentru libertatea poporului nostru, pentru socialism.

Dragi pionieri,

În aceste zile, întregul nostru popor închină succesele sale unui eveniment de o deosebită importanță în viața patriei noastre — Conferința Națională a Partidului Comunist Român. Tot în acest an, se sărbătorește cea de a 25-a aniversare a Proclamației Republicii, prilej de trecere în revistă a mărețelor realizări obținute de către poporul muncitor, sub conducerea comuniștilor, pe drumul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate. Aceste două evenimente remarcabile în viața poporului vor fi întâmpinate și de voi, pionierii, cu noi realizări în activitățile pe care le desfășurați în detașamente și unități, în cercurile tehnice și științifice, în acțiunile culturale-artistice și sportiv-turistice, în cele de pregătire pentru apărarea patriei.

Țara întreagă vă așteaptă în zilele însorite ale vacanței să-i străbateți minunatele meleaguri în cîntec, joc și voie bună, prin drumetii și încântătoare expediții de vajnici cutezători. Veți cunoaște, cu acest prilej, munca harnică și însuflețită a părinților și fraților voștri, pentru a face scumpa noastră patrie mereu mai puternică, mai frumoasă, mai bogată. Vacanța, cu șiragul ei de bucurii, va fi, sintem convinși, și un fericit prilej de a cinsti legământul pionieresc prin fapte demne de viitori comuniști, fiecare pionier străduindu-se să contribuie, pe măsura puterii și priceperii sale, la opera de înflorire și dezvoltare a României socialiste.

Dragi pionieri,

După un an de activitate rodnică, în care v-ați strădui, prin tot ce ați înfăptuit, să urmați exemplul glorios al comuniștilor, vă urăm multă sănătate și bucurie, succese tot mai mari de-a lungul nenumăratelor și însoritelor drumuri pe care vacanța le deschide în fața voastră. În excursii și drumetii, în tabere la munte și la mare, în acțiunile de muncă patriotică, pe care le veți desfășura, să dovediți că știți să prețuiți așa cum se cuvine dragostea fără margini, pe care v-o poartă poporul și Partidul Comunist Român.

Adresăm, cu acest prilej, calde mulțumiri și felicitări pornite din inimă, educatorilor voștri, învățători și profesori, comandanți-instructori care, cu devotament, răbdare și pasiune, cu pricepere și dăruire, vă sprijină mereu în munca voastră de zi cu zi, ajutându-vă să dați vieții pionierești un conținut educativ bogat, s-o puneți în slujba patriei și a poporului.

De Ziua pionierilor, Consiliul Național adresează calde felicitări celor aproape 2.000.000 de pionieri, comandanților-instructori, activiștilor organizației, precum și tuturor celor care, prin activitatea lor, contribuie la educarea celei mai tinere generații din patria noastră.

CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI
PIONIERILOR

ÎN CINSTEA CONFERINȚEI NAȚIONALE A P.C.R. ȘI A CELEI DE A XXV-A ANIVERSĂRI A REPUBLICII

GALAȚI

Mai mult oțel, mai multă „piine“ a uzinelor!

Un remarcabil record s-a înregistrat recent la Combinatul siderurgic de la Galați: elaborarea unei șarje de oțel în numai 40 de minute! Această performanță, pe care siderurgiștii gălățeni o închină Conferinței Naționale a partidului, a fost atinsă prin reducerea la minimum a staționărilor între șarje și prin efectuarea lucrărilor de întreținere din mers.

Recordul echipei maestrului oțelar Victor Popa are valoare de simbol; el vine să exprime dăruirea totală a oamenilor muncii, a comuniștilor, pentru înflorirea și prosperitatea patriei. Între jerbele de scintei ale cuptoarelor, ochii oțelarilor își scrutează propriile destine.

„Fiecare dintre noi, un om al inițiativei, al faptelor, cinstei și demnității“ este deviza sub care se desfășoară în aceste zile munca în uriașul combinat de la Dunăre. Iar concretizarea ei sînt mîile de tone de oțel și de alte produse siderurgice care pornesc zilnic spre cele patru puncte cardinale.

HARGHITA

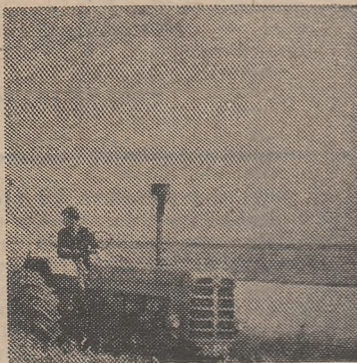
38 milioane lei peste angajamentul inițial

Muncitorii, țărani, intelectualii români și maghiari din județul Harghita și-au luat, în cinstea celor două mari evenimente, insuflețitoare angajamente prin care să sporească contribuția la îndeplinirea înaintea termenului sarcinilor de plan. Iată câteva dintre ele: realizarea unei producții marfă suplimentare în valoare de 90 milioane lei, cu 38 milioane lei mai mult decît angajamentul inițial, producerea peste prevederile planului a 1600 tone fontă, 70 tone cupru în concentrat, mobilă în valoare de 9 milioane lei, confecții textile în valoare de 8,9 milioane lei, livrarea suplimentară la fondul pieței a unor mărfuri în valoare de 20 milioane lei, iar la export a unui volum de mărfuri în valoare de 2,5 milioane lei — valută; obținerea a 10 milioane lei beneficii peste prevederile planului cincinal; în domeniul investițiilor, scurtarea termenelor de execuție cu 15—60 zile la un număr de 5 obiective.

ILFOV

Însemnate economii pe șantierele de irigații

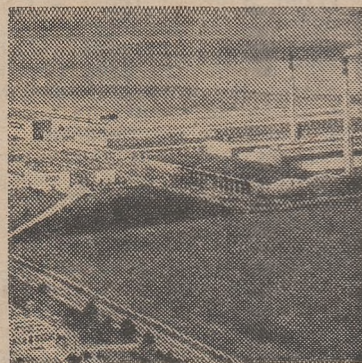

La fiecare șantier, lot sau punct de lucru, hidroamelioratorii de pe șantierele de irigații și desecări ale județului Ilfov caută să descopere noi rezerve pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor asumate. La șantierul de irigații de la Malu-Roșu, de lângă Giurgiu, unde vor fi amenajate anul acesta 3685 hectare, hidroamelioratorii și-au luat angajamentul să termine lucrarea cu 35—40 de zile înainte de termen. În acest scop unele capacități au și fost puse în funcțiune. Astfel, cu fiecare metru cub de beton, cu fiecare cupă de pământ excavat lucrările se apropie de ținta finală.

Aceeași entuziasmă întrecere se desfășoară și pe șantierul de desecare de la Greaca unde valoarea lucrărilor de construcții montaj care vor fi executate în anul acesta depășește 26 milioane lei. Angajamentul lucrătorilor acestui șantier: economii în valoare de peste 460 000 lei.

OLT

Noua uzină din Slatina va produce înainte de termen

Slatina, oraș odinioară lipsit aproape complet de industrie, devine pe zi ce trece un puternic centru industrial.

În prezent, Uzinei de aluminiu, cunoscută în întreaga țară prin produsele sale de prestigiu, vine să i se adauge o nouă întreprindere de interes național: Uzina de utilaj alimentar. Constructorii și instalatorii noli uzine, dublindu-și eforturile în cinstea Conferinței Naționale a partidului și a aniversării republicii, și-au luat angajamentul să pună în funcțiune acest obiectiv important cu 45 de zile înainte de termen. Aceasta reprezintă utilaj alimentar, livrat în plus statului, în valoare de 3 000 000 lei.

De la înălțimea schelelor, pe care flutură steagul întrecerii, constructorii privesc peste oraș. În efervescența vastului șantier, angajamentul lor devine faptă, cu fiecare oră, cu fiecare secundă.

Fără de grafic, lucrările sînt mult avansate.

EXPO
'72

INIȚIATIVĂ,
CREATIVITATE,
EMULAȚIE

Sfîrșitul acestui an școlar va consemna încheierea primului an în care munca a devenit disciplină de învățămînt. Evenimentul va fi marcat prin „Expo '72 — practica și creativitatea în învățămînt“. Expoziția este dedicată Conferinței Naționale a P.C.R. și celei de-a 25-a aniversări a republicii și va prezenta imaginea unui an în care practica, pregătirea tehnico-productivă a elevilor s-a transformat într-un adevărat curent de masă, ilustrînd astfel hotărîrea cadrelor didactice de a depune toate eforturile, toată energia lor pentru a transpune în viață valoroasele indicații date învățămîntului de către Comitetul Central al Partidului Comunist Român, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, personal.

Urmărind de-a lungul celor trei trimestre evoluția acestui fenomen în cele mai diferite zone școlare din țară, am constat forța și rapiditatea cu care, răspunzînd îndemnului partidului, învățămîntul a imprimat pregătirii elevilor un pronunțat caracter practic. Sub îndrumarea organelor de partid cu sprijinul întreprinderilor productive, valorificînd imense resurse de ingeniozitate, energie și dăruire, corpul profesoral a trecut cu fermitate la exploatarea unui imens evantai de posibilități. Într-un timp record, au luat ființă zece mii de ateliere școlare, în care s-a realizat o adevărată cascadă de produse, o largă gamă de sortimente, începînd de la cele mai simple obiecte, de imediată utilitate gospodărească, și ajungînd pînă la complexe agregate tehnice. În diferite localități ale țării, au apărut expoziții cu vînzare sau adevărate magazine ale elevilor. Școala a ieșit dintre zidurile clădirilor sale și a demonstrat în fața publicului, prin aceste elemente concrete, evidente pentru oricine, că, învățînd, elevii pot să și producă, atribuind acestei activități sensul unor acumulări educative și de cultură generală adînc integrate în procesul general de formare. Iar producția lor, fără a beneficia de condițiile și utilajele unităților specializate, s-a situat adeseori la înălțimea acestora. Școlile și-au propus planuri de producție, au semnat contracte economice cu întreprinderile, cărora le-au solicitat materie primă și utilaje, oferindu-le în schimb mina de lucru a elevilor. Cu veniturile realizate, ele și-au lărgit spațiul de producție, gama și volumul produselor realizate, și-au înzestrat și înfrumusețat localurile.

Constituind o sinteză a demonstrațiilor de hărnicie, de ingeniozitate și talent pe care au făcut-o școlile, profesorii și elevii, în acest an de învățămînt, Expo '72 va încerca să cuprindă cele mai de seamă realizări din domeniul practicii productive. Pregătirile pentru acest mare eveniment școlar au determinat un climat de intensă emulație. Alături de milioanele de oameni ai muncii angajați în marea întrecere socialistă pentru îndeplinirea înaintea termenului sarcinilor cincinalului, corpul didactic de pe întreg teritoriul țării participă cu însuflețire și entuziasm la organizarea acestei expoziții care va constitui o mărturie a adevărului nostru la programul de dezvoltare economică și socială a patriei elaborat de partidul nostru, a preocupărilor sale de a traduce în viață directivele partidului pentru perfecționarea și modernizarea învățămîntului, pentru asigurarea unei mai strînse legături a acestuia cu activitatea productivă, pentru sporirea valorii sale educative. Pretutîndeni, inspectoratele școlare județene au trecut la organizarea de pre-expoziții locale care să dea posibilitatea delegaților comisiei de selecție să aleagă cele mai reprezentative exponate. Și, firește, profesorii, elevii așteaptă cu justificat interes

OCT. BUZESCU

(Continuare în pag. a 8-a)

Specificul economic local în activitatea agricolă cu elevii

- 138 microcooperative școlare și 120 loturi școlare în județul Dolj
- Amenajarea unor solarii pentru cultura legumelor și zarzavaturilor
- Pepiniere pentru arbori ornamentali și puiți de pomi fructiferi

Inspectoratul școlar județean Dolj a orientat activitatea școlilor spre diversificarea formelor de muncă agricolă productivă în așa fel încât ele să reflecte cât mai mult specificul economic local și să răspundă nevoii de a pregăti cadre pentru anumite ramuri ale agriculturii.

Pe baza instrucțiunilor în vigoare, s-a dat atenție deosebită înființării de microcooperative școlare. Astfel, până în prezent, au luat ființă în județul Dolj 138 microcooperative școlare, având o suprafață de 460,65 ha și un număr de 18 763 elevi, organizați în brigăzi și echipe de lucru, cu organe de conducere asemănătoare cooperativelor agricole de producție. Intreaga activitate din microcooperative se caracterizează prin preocuparea de a stimula inițiativa și spiritul de disciplină al elevilor, deprinderea autoconducerii. S-a pus un accent mai mare pe cunoașterea bazelor moderne ale producției agricole, specifice zonelor agrogeografice în care se află școala.

În regiunea de câmpie din sudul județului atenția s-a îndreptat spre

lucrări de pregătire a solului, semănat, îngrijitul și recoltatul cerealelor și al unor plante tehnice. Școlile din Băilești, Calafat și Sadova, Bechet, Dăbuleni, zone în care s-au amenajat suprafețe mari pentru culturi irigate, au trecut la lucrări practice bazate pe metodele agrotehnice aplicate în culturile intensive.

În zonele de deal, multe școli se ocupă de livezile de pomi și bazinele viticole, elevii având posibilitatea să cunoască și să se deprindă cu lucrările de întreținere executate pe terenuri în pantă, pe terase, pentru combaterea eroziunii, fertilizarea solului cu ajutorul îngrășămintelor chimice și combaterea dăunătorilor. În ultimul timp, s-a vădit orientarea spre antrenarea băieților la lucrări practice de mecanizare a agriculturii, înființându-se ateliere de mecanizare a agriculturii (în școlile din localitățile Sălcuța, Belot, Predești, Poiana Mare, Măceșul de Jos). Aici mă gândesc că poate nu ar strica înființarea unor secții pentru instruirea în domeniul lucrărilor de irigații (moto-pompiști și îmbunătățiri funciare),

deoarece agricultura din localitățile respective solicită un număr mare de lucrători inițiați în aceste meserii.

Aș mai aminti cercurile aplicative, anexe ale unor microcooperative școlare, specializate în creșterea viermilor de mătase (școlile generale din Desa, Goicea, Dunăreni, Popinzălești etc.), a albinelor și mai ales a porumbeilor (școlile generale Clea-nov, Tandăra, Negoii, Teslui, Valea Stanciului, Birza, Sopot-Belot, Tu-glui-Glod etc.).

Este demnă de relevat inițiativa școlilor generale din Almaj și nr. 2 Sadova, a liceelor din Cetate și Ple-nița care, așezate în apropierea bazi-nelor legumicole ale județului, au trecut la amenajarea cu posibilități locale a unor suprafețe corespunzătoare pentru cultura legumelor și zarzavaturilor în sere. Aici, elevii au posibilitatea să facă cercetare meto-dică, științifică, să capete deprinderi practice adecvate. Totodată, ei au posibilitatea de a aplica cele învățate cu privire la legile biologice, ale dirijării, creșterii și dezvoltării plan-telor — metodele de obținere a unui

material floricol și legumicol de ca-litate superioară, a semințelor clisă, de a verifica particularitățile biolo-gice și morfologice ale plantelor flo-ricole și legumicole supuse operației de forțare în vederea scurtării pe-riodei de înflorire, precum și de a face unele observații fenologice, în vederea cunoașterii unor aspecte din fazele de creștere, înmugurire, înflo-rire, fructificare și înmulțire a plan-telor. Prin lucrările de ansamblu și de scurtă durată efectuate în sere, elevii sînt ajutați să cunoască com-ponenții amestecului de pământ, ne-cesar pentru fiecare grup sistematice de plante floricole și legumicole luate în studiu, felul cum se face în-sămînțarea în lădițe sau ghivece și ob-ținerea răsădurilor timpurii.

Cîteva unități (ex. școlile generale Amărăștii de Sus, Lipov și Liceul din Dăbuleni) au amenajat microsolarii pentru cultura timpurie a legumelor și zarzavaturilor. Ținînd seama de specificul, condițiile și nevoile unor localități, s-au amenajat pepiniere în cadrul cărora observarea și studiul cerințelor de dezvoltare a plantelor este strîns împletit cu procesul de însușire și consolidare a deprinderilor practice. Astfel, la școlile gene-rale Almaj, Padea, Virtop, nr. 2 Că-lărași și Liceul din Poiana Mare s-au amenajat pepiniere pentru produce-rea arborilor ornamentali, a puițiilor de pomi fructiferi, a gardului viu etc.

Deosebite valențe instructiv-educative are și munca în grădini școlare special amenajate. Noi dispunem de peste 120 loturi școlare cu o supra-față de 51,34 ha. Aici aș vrea să arăt că unele școli au făcut din aceste grădini adevărate loturi experimen-tale, cu un cert caracter științific-aplicativ.

Poate ar fi de amintit și participa-rea elevilor, în perioadele de campie, la lucrările de recoltare a porumbului în special, activitatea prac-tică de două săptămîni desfășurată în raport cu calendarul muncilor agri-cole, ținînd seama de condițiile și specificul economiei locale — activi-tăți care, prin diversitatea conțin-utului lor, credem că vor reuși să pre-gătească pe tineri în domeniile im-puse de specificul economic al ju-dețului nostru.

ȘTEFAN MATESCU

Practică la Liceul agricol din Dragomirești-Vale, jud. Ilfov

Portrete de dascăli

Mauriciu Kandel

Aparent geografia face parte din categoria disciplinelor cu cea mai mare stabilitate. Continentele au rămas aceleași de multe milenii, relieful globului terestru a suferit modificări neesențiale, clima a suferit prea puține transformări. Geografia lumii contemporane pare să nu fi suferit prea mult în timp. Geografia țărilor privită de la distanță pare și ea puțin modificată. Aceleași riuri, aceiași munți, aceiași faună și aceiași floră. Emiterea unor asemenea judecăți și încercarea de susținere argu-mentată a lor poate fi derutantă nu numai pentru un elev, ci și pentru un matur mai neavizat.

Geografia lumii nu se limitează numai la paralele și meridiane, nu-mai la mări și oceane, la fluvii și munți. Geografia popoarelor este poate tot atît de modificabilă, așa cum este de multe ori și istoria lor.

Limitarea acestei discipline numai la aspectul ei fizic unilateralizează și e-limină tocmai esențialul. Geografia fizică a popoarelor, fără geografia lor economică, este un non sens. Oa-menii modifică natura, o modelează și la nevoie o zăgăzuiesc, o transfor-mă în propriul lor interes. Prin con-struirea Canalului de Suez, Africa a devenit insulă, iar drumul spre In-dia redus la minim. Canalul Panama, de asemenea, a secționat în două continentul american. Marile baraje ale lumii au creat adevărate mări arti-ficiale. Inospitalierul ocean de nord blocat de eternele ghețuri a devenit, grație tehnicii moderne ale mariti-mă obișnuită. Geografia aeriană a modificat complet fața lumii. Re-țeaua complexă de navigație aeriană pare mai complicată decît rețeaua marină sau feroviară. Latura eco-nomică a geografiei a modificat fața lumii. Harta globului s-a modificat radical în ultimii ani. Geografia po-poarelor a devenit azi o disciplină de prim rang, cu serioase implicații în evoluția ulterioară a acestora.

Profesorul Mauriciu Kandel a pre-dat geografia la Liceul „Aurel Vlaicu” din București un număr im-portant de ani. Ne-a purtat imaginii spre cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. Am cunoscut prin intermediul lui, nu numai geografia fizică a lu-mii, ci obiceiurile, tradiția și străda-nia popoarelor în lupta lor pentru transformarea naturii. El ne-a pre-

zentat prima dată Africa nu numai ca o curiozitate a naturii cu pustiuri, păduri ecuatoriale, jungle și o faună exotică. El ne-a prezentat Africa drept un continent unde o populație, lipsită de cele mai ele-mentare drepturi, trăia drama sclava-jului și a mizeriei într-unul din continentele cele mai binecuvîntate de natură ca frumusețe și bogății naturale. Întotdeauna căuta la lec-ții inedite. Răspunsurile tip, meca-nice, neinteresante care precizau o înălțime de munte sau o lungime de fluviu nu le cota niciodată cu nota maximă. Rețeaua hidrografică a lu-mii era un pretext pentru o trecere în revistă foarte minuțioasă a vieții diferitelor popoare pornind de la asprimea climatei din nord pînă la căldurile de nesuportat din zona ecuatorială a pămîntului. Manualul școlar îl deranja. El considera prea puțin pentru ce trebuie știut la geografie și de multe ori prea ne-interesant prezentat. Ne recomanda lecturi suplimentare aproape la fiecare lecție. Ne aducea de multe ori cărți personale, pe care le îm-prumuta elevilor să le studieze a-casă. În biblioteca școlară investi-ga tot timpul ce a mai apărut nou în domeniul profesiei sale. Marile descoperiri geografice constituiau pasiunea lui. Literatura care s-a creat inspirată de temerarii navi-gatori ai mărilor și oceanelor sau de curajoșii exploratori ai nordului

sau sudului era lectura lui preferată. Columb, Mage'an, Nansen și al-tea alte nume celebre erau pentru profesorul nostru prilej de venera-ție.

Geografia României o cunoștea cu minuțiozitatea cartografului. Fru-musețile patriei noastre le cunoștea nu numai prin coordonatele geogra-fice, ci cu istoria și semnificația lor actuală, cu legătura între istorie și geografie între geografia fizică și cea economică. Dunărea nu era un simplu fluviu ca oricare altul. Dunărea era ca o adevărată baladă care ascunde în undele ei istoria unui popor întreg, ca o graniță naturală în calea vîrreilor soartei. Carpații nu erau numai granit și gresie, Omul și Caraima-nul. Negoitul sau Pietrosul, Carpații erau cetatea naturală a României care a adăpostit două milenii de istorie. Maj tirziu profesorul Kandel a activat la catedra de geografie a Universității din București.

L-am întilnit de mai multe ori. Aceeași privire ageră și memorie ap-roape fenomenală. Tinea mințe sute de elevi pe dinafară ca nume și figură. La absolvirea de 30 de ani ne-a spus fiecarei pe nume. Profesorul Mauriciu Kandel a făcut din profesia sa un act de cultură. A dat strălucire geografiei ca disci-plină, așa cum trebuie ea înteleasă în adevăratul sens al cuvîntului.

MARIN RĂDOI

Politica P.C.R. în domeniul construcției de stat

Statul proletar socialist nu-și poate îndeplini funcțiile și sarcinile cu ajutorul aparatului de stat moștenit de la burghezie. Victoria revoluției socialiste presupune sfărâmarea vechii mașini de stat burgheze și crearea noului stat socialist.

Pornind de la rolul deosebit ce revenea statului ca instrument principal în edificarea noii orînduirii, Partidul Comunist Român a acordat o mare atenție organizării, pe baza principiilor democrației socialiste și creării unor noi organe de stat care să asigure exercitarea puterii politice depline de către oamenii muncii.

Astfel, prin modificarea la 23 ianuarie 1948 a legii electorale din iulie 1946 a fost mult lărgit democratismul sistemului electoral. La 24 februarie 1948, s-a autodizolvat Adunarea deputaților constituită în noiembrie 1946, iar la 28 martie au loc alegerile de deputați pentru noul organ al puterii — Marea Adunare Națională.

La 13 aprilie 1948, Marea Adunare Națională nou constituită a adoptat prima Constituție a republicii. Aceasta a consacrat din punct de vedere legislativ instaurarea puterii politice a clasei muncitoare, drepturile cetățenești fundamentale și garantarea lor materială, a precizat normele de bază ale orînduirii sociale și de stat.

În această perioadă, au fost create și noile organe locale ale puterii de stat. În aprilie 1949 în locul primăriilor, preturilor și prefecturilor — organe locale ale administrației de stat, cu conduceri unipersonale, numite de centru — au fost constituite comitete provizorii, iar la 3 decembrie 1950 au avut loc primele alegeri de deputați în sfaturile populare, regionale, raionale, orașenești și comunale.

În anii 1948—1950, concomitent cu făurirea organelor puterii, au fost create și unele organisme noi ale aparatului administrației de stat, menite să contribuie la construirea economiei și culturii socialiste. Pe lângă Consiliul de Miniștri au fost înființate Comitetul de Stat al Planificării și Comisia Controlului de Stat, au fost organizate ministere pe ramuri de producție.

Începînd cu 1 martie 1948 a intrat în vigoare noua lege de organizare judecătorească, bazată pe principiile justiției socialiste. A fost introdus în viață principiul participării la instanțele de judecată a asesorilor populari, aleși de oamenii muncii.

Formarea organelor centrale și locale ale puterii și ale administrației de stat a înlesnit statului democrat-popular exercitarea rolului său organizator în opera de construire a socialismului.

Trăsăturile fundamentale ale orînduirii sociale și de stat și funcțiile statului, în perioada în care România se afla în plin proces de trecere de la capitalism la socialism, au fost oglindite în Constituția adoptată de Marea Adunare Națională la 24 septembrie 1952. Această Constituție a asigurat cadrul legislativ în care s-a înfăptuit victoria socialismului în țara noastră.

Schimbările profunde înfăptuite în domeniul economic și în structura de clasă a societății în procesul de construire a socialismului au determinat lărgirea continuă a bazei sociale a statului, evoluția activității sale și a formelor de organizare. Extinderea relațiilor de producție socialiste și sarcinile tot mai complexe puse de construcția noii orînduirii au determinat creșterea rolului și importanței funcției statului economic-organizatorice și cultural-educative. O amploare tot mai mare a luat activitatea de planificare, unul din atributele fundamentale ale suveranității statului socialist.

Au fost create organisme de stat, menite să se ocupe de stabilirea prețurilor și tarifelor, de orientarea și îndrumarea dezvoltării și introducerii tehnicii noi, de activitatea hidrometeorologică și de gospodărirea apelor; au fost înființate organe de stat pentru problemele de muncă și salarii, precum și pentru valorificarea produsele agricole.

Ca urmare a încheierii, în 1962, a cooperativizării agriculturii, au avut loc o serie de schimbări și în domeniul conducerii agriculturii. Astfel, în locul Ministerului Agriculturii, a fost creat Consiliul Superior al Agriculturii, avînd în subordonarea sa consilii agricole regionale și raionale.

În 1969 Consiliul Superior al Agriculturii devine din nou Ministerul Agriculturii și Silviculturii iar în anul 1971 încorporează și industria alimentară și apele și devine Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apele, pentru că în anul 1972 prin trecerea Departamentului Silviculturii la Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, să devină Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apele — Decret 18/27.I.1972).

Una din laturile esențiale ale dezvoltării statului în procesul făuririi socialismului în țara noastră o reprezintă lărgirea și adîncirea democratismului socialist. Principala tendință ce se manifestă tot mai puternic în dezvoltarea democrației socialiste o constituie creșterea rolului conducător al P.C.R. în stat și în construirea socialismului, sporirea rolului maselor populare, al organizațiilor de masă și obștești în viața politică, în construcția economică și culturală.

Congresul al IX-lea al P.C.R. a dezbatut și aprobat liniile directoare ale

continuării pe o treaptă superioară a operei de edificare a societății socialiste multilaterale dezvoltate. Direcțiile principale indicate de Congresul al IX-lea al partidului au fost următoarele: continuarea în ritm susținut a industrializării socialiste a țării; dezvoltarea intensivă, multilaterală și modernizarea agriculturii; valorificarea superioară a bogățiilor țării; ridicarea continuă economică și culturală a tuturor regiunilor țării; creșterea rolului științei în producția de bunuri materiale. În întreaga viață socială; perfecționarea relațiilor socialiste de producție, dezvoltarea democrației socialiste, ridicarea nivelului de trai al întregului popor.

Schimbările profunde care s-au produs în întreaga structură a societății, dezvoltarea și adîncirea democratismului socialist pe fondul victoriei depline și definitive a socialismului la orașe și sate au fost înscrise în Constituția adoptată de Marea Adunare Națională la 21 august 1965. Noua Constituție consfințește trăsăturile principale ale orînduirii noastre sociale și de stat, principiile de organizare și activitate ale statului, drepturile și îndatoririle fundamentale ale cetățenilor în stadiul socialismului victorios, prevăzînd, totodată, premisele dezvoltării viitoare pe drumul desăvîririi construcției socialiste. Odată cu adoptarea acestei Constituții, statul român a luat denumirea de Republica Socialistă România, corespunzătoare stadiului de dezvoltare a țării în momentul respectiv.

După Congresul al IX-lea al P.C.R. societatea românească a cunoscut un profund și multilateral proces dinamic de organizare și perfecționare în toate aspectele și compartimentele sale. În domeniul construcției de stat, ca de altfel și în alte domenii, mari modificări au fost aduse de către Conferința Națională a partidului din decembrie 1967. În mod concret Conferința a luat hotărîri privind perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României, îmbunătățirea activității organelor centrale de partid, a organelor centrale ale puterii și administrației de stat, precum și a funcționării celorlalte compartimente ale activității de stat.

Prin legea adoptată de Marea Adunare Națională la 16 februarie 1968 țara a fost împărțită în 39 de județe, 47 municipii, 236 orașe și 2 706 comune. Prin această nouă organizare administrativ-teritorială a țării s-au urmărit în principal următoarele obiective: apropierea administrației centrale de unitățile administrativ-teritoriale de bază și, ca urmare, o soluționare mai operativă a sarcinilor organelor locale de stat; întărirea comunelor ca unități administrative capabile să pună mai bine în valoare posibilitățile locale de ordin economic, social și cultural; stimularea inițiativei organelor locale în scopul realizării condițiilor necesare participării directe a cetățenilor la activitățile politice și publice.

În spiritul hotărîrilor Conferinței au fost traduse în viață măsuri politico-organizatorice și juridice pentru creșterea rolului organelor reprezentative în viața de stat, și, în primul rînd, a Marii Adunări Naționale. S-a introdus practica sesiunilor deschise, perioadă în care parlamentul țării lucrează fie în plen, fie în cadrul comisiilor permanente. Comisiile permanente se pronunță și asupra proiectelor de decrete ale Consiliului de Stat, ele exercită un control mai sistematic și eficient asupra activității ministerelor, Tribunalului Suprem, Procuraturii și Consiliilor populare.

Socialismul fiind societatea în care poporul participă în mod conștient la făurirea propriei istorii, a viitorului, reclamă crearea condițiilor pentru o participare reală și nu fictivă la conducerea societății a fiecărui cetățean. Participarea va fi reală numai dacă poporul va fi cult și educat, numai dacă va avea o conștiință politică înaintată, capabilă să-l facă în stare să înțeleagă toate problemele care apar în dezvoltarea națiunii, să țină cont de condițiile internaționale mereu în schimbare, să poată găsi cele mai bune căi de mers ascendent al societății.

Realizarea acestor importante scopuri a fost urmărită prin propunerile în 17 puncte din iulie 1971 ale secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, propuneri adoptate în unanimitate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., precum și prin documentele Plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971.

Ca urmare a noilor sarcini puse de aceste documente în fața principalelor organisme ale statului ce acționează în domeniul educației și învățămîntului, acestea au fost reorganizate, Ministerul Învățămîntului devenind Ministerul Educației și Învățămîntului (Decret nr. 469 din 20.XII.1971), iar în locul Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă a fost înființat Consiliul Culturii și Educației Socialiste (Decret 301/21 septembrie 1971) care este un organism de partid și de stat avînd sarcina de a asigura înfăptuirea politicii partidului și statului în domeniul educației socialiste a cetățenilor, a dezvoltării conștiinței civice și culturii socialiste.

Rolul statului în etapa actuală a edificării socialismului în România a fost cu claritate definit în documentele Congreselor al IX-lea și

al X-lea ale P.C.R., precum și în alte documente ale plenarelor C.C. al P.C.R., și în diferite cuvîntări ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al P.C.R. În toate aceste documente, abordarea rolului și funcțiilor statului în societatea socialistă multilateral dezvoltată se face pornindu-se de la ansamblul condițiilor sociale interne și internaționale. În concepția partidului, caracterul funcțiilor statului, ponderea acestora se schimbă odată cu modificările ce apar în dezvoltarea societății. În opera de edificare a socialismului.

În actuala etapă a evoluției țării noastre și pentru o perioadă încă îndelungată de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și de trecere la construirea comunismului, statul păstrează un rol important în organizarea vieții economico-sociale, a activității cultural-educative, în administrarea averii naționale.

În perspectivele făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate, ale creării premisele pentru trecerea la comunism, funcțiile statului se vor schimba și mai mult, activitatea sa internă concentrîndu-se și mai mult în direcția organizării producției, a vieții științifice și culturale.

Îmbunătățirea conducerii vieții sociale presupune preocuparea constantă pentru organizarea rațională a aparatului de stat, simplificarea și apropierea sa de mase, reducerea sistematică a personalului administrativ-funcționăresc și creșterea continuă a personalului direct productiv, apropierea organelor centrale de conducere de unitățile de producție, de activitatea economico-socială concretă.

Sporirea competenței consiliilor populare, o mai bună structurare și diviziune a muncii între organele de partid și de stat de jos și din sus, alegerea primilor secretari ai comitetelor județene și orașenești de partid și în funcția de președinți ai comitetelor executive ale consiliilor populare este de natură să înlăture formalismul și paralelismul din activitatea de conducere, să crească operativitatea și responsabilitatea cadrelor de conducere de partid și de stat pentru ridicarea economică și social-culturală a județelor și localităților țării.

De o mare importanță pentru perfecționarea muncii cadrelor de conducere, pentru imbinarea muncii de jos cu cea de sus, pentru cunoașterea de către factorii de conducere a problemelor reale și a realităților vieții este inițiativa secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a face ca, periodic, unui tovarăș de la Comitetul Central să treacă să lucreze la județ, ca secretari în comună, și totodată cîțiva secretari de partid din comună să lucreze la Comitetul Central. „Este necesar să înțelegem — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea la prima Conferință pe țară a secretarilor comitetelor de partid și a președinților consiliilor populare comunale din 23.XII.1971 — că fără a imbina permanent munca de jos cu cea de sus și pe cea de sus cu cea de jos, fără a pune pe tovarășii care lucrează o perioadă prea îndelungată în diferite munci în situația de a cunoaște realitățile de jos, fără a aduce pe cei de jos pentru a ne împărtăși din experiența lor, nu vom putea să conducem și să rezolvăm cum trebuie problemele. Problema unității între experiența de jos și de sus, a imbinării lor organice este esențială; ea constituie de altfel, o cerință elementală și stringentă a dezvoltării societății socialiste, a democrației noastre”.

Asupra acestei idei, tovarășul Nicolae Ceaușescu revine și în scurtul cuvînt de la Plenara C.C. al P.C.R. din 18 aprilie 1972, cînd anunță că la apropiata Conferință Națională din iulie 1972, partidul va concretiza mai bine principiul: „...ca periodic — desigur perioadele depinzînd de la caz la caz — tovarășii să treacă prin diferite munci; activiștii de partid să lucreze în munci de stat, iar activiștii de stat să lucreze în munci de partid. Așa se vor forma cadre conducătoare în stare să înțeleagă și să soluționeze problemele tot mai complexe pe care le ridică viața, conducerea societății moderne de astăzi”.

Am subliniat pe larg această idee nu numai pentru că îi recunoaștem valoarea extraordinară de principiu al muncii organelor de conducere, dar și pentru că dorim să scoatem în evidență și cu acest prilej preocuparea încărcată de profundă responsabilitate națională a acestui mare patriot și conducător comunist de talie internațională care este tovarășul Nicolae Ceaușescu.

În epoca actuală, statul nostru continuă să îndeplinească și importante funcții de apărare a cuceririlor revoluționare ale revoluției socialiste, a drepturilor și libertăților cetățenești, precum și a independenței și suveranității patriei noastre socialiste. De asemenea, statul exercită importante funcții externe care se exprimă prin cooperarea și colaborarea cu statele socialiste și cu toate statele lumii, indiferent de orînduirea lor socială. Această colaborare vizează atît menținerea păcii, cît și participarea la diviziunea mondială a muncii și în acest fel la beneficierea de toate realizările științei și tehnicii, încorporarea lor și spre folosul societății noastre.

PAVEL SUIAN

Locul științei în societatea noastră socialistă — în acești ani de impetuasă dezvoltare multilaterală a economiei naționale românești — a fost subliniat în repetate rânduri, în documentele conducerii noastre de partid.

Așa cum arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în expunerea sa din 6 martie 1972, la deschiderea colochiului despre problemele științei conducerii societății, „Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a adoptat un program de lungă durată privind perfecționarea sistemului informațional economico-social, introducerea sistemelor de conducere cu mijloace de prelucrare automată a datelor și dotarea economiei naționale cu tehnică de calcul, care urmează să fie supus dezbaterii plenarei Comitetului Central. Acest program — pe lângă măsuri vizând activitatea curentă și viitorul apropiat — urmărește realizarea în perspectivă a unui sistem național de prelucrare a datelor pentru înfăptuirea unei conduceri științifice, eficiente la toate nivelurile“.

Știind că formarea viitorilor muncitori, tehnicieni și ingineri începe și se realizează în școală, ne-am adresat unui număr de profesori de liceu pentru a face cunoscut cititorilor noștri ce se întreprinde aici pentru a-i abilita pe elevi, în cursul școlarității, cu minuirea, folosirea calculatoarelor și a altor mașini tehnice, în vederea apropierii continue a învățământului de viață.

Mașinile de calcul — o nouă generație a mijloacelor de învățământ

Este binecunoscut faptul că în prezent principalele universități ale țării, precum și unele institute de învățământ superior dispun de puternice centre de calcul, fiind în măsură nu numai să asigure inginerii și tehnicienii necesari construcției de ordonatoare, ci și cadrele didactice care să deservească învățământul de toate gradele în domeniul calculatoarelor și să execute pe bază de contracte, lucrări care contribuie în mod direct la dezvoltarea economiei naționale.

Un important pas înainte pe drumul dezvoltării învățământului în domeniul calculatoarelor electronice l-a constituit înființarea liceelor de specialitate menite să asigure economiei naționale cadrele cu pregătire medie necesare dezvoltării informaticii în condițiile în care țara noastră își creează un sistem național de informatică și conducere. După cum se știe, absolvenții liceelor cu specialitatea „prelucrare automată a datelor“ vor putea fi încadrați în producție ca programatori, asistenți-maștri, operatori etc., sau își vor continua studiile în facultățile de profil ale învățământului superior.

Ritmul în care progresa informatică românească și evoluția rapidă a procesului de dezvoltare a computerelor ca cele mai moderne mijloace de învățământ demonstrează că studiul calculatoarelor electronice nu se poate limita la ceea ce se realizează în liceele de specialitate. Este de așteptat ca într-un viitor relativ apropiat ordonatoarele să devină instrumente de lucru obișnuite pentru specialiștii noștri din toate

domeniile de activitate. Devine necesară, deci, însușirea unor cunoștințe despre calculatoare nu numai de către cei care le vor manevra, ci și de masele largi de oameni care vor beneficia de serviciile lor. Fără îndoială că asemenea cunoștințe va trebui să fie furnizate în cadrul învățământului de cultură generală.

În această viziune, Liceul „Ion Neulce“ școală de bază a Institutului de cercetări pedagogice, a inițiat începând din anul școlar 1970—1971 un curs experimental de inițiere în programare cu o grupă de elevi din anul al III-lea, care și-au continuat această activitate și în anul al IV-lea în cadrul pregătirii tehnico-practice. Grupa a fost condusă de un specialist al Centrului de calcul al Direcției centrale de statistică și a beneficiat de asistență tehnică și sprijinul acestui centru, inclusiv accesul la calculator.

Prin bunăvoința conducerii Direcției centrale de statistică și a Centrului său de calcul și cu sprijinul Ministerului Educației și Învățământului și al Comitetului municipal de partid, pentru anul școlar 1971—1972 liceul nostru a fost dotat prin transfer, cu un calculator electronic de tip „Cellatron“, care a fost dat în exploatare chiar din prima zi a acestui an școlar.

Ca urmare, această importantă activitate s-a extins, organizându-se cu elevii din anul IV încă 4 grupe care sînt pregătite în domeniul programării, iar cu elevii din anul al II-lea, secția reală, o grupă care se pregătește în direcția întreinerii și depanării echipamentelor electronice de calcul. Toate grupele sînt conduse de specialiști cu înaltă calificare în calculul electronic de la centrele de calcul ale Universității București, Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, Ministerului Industriei Ușoare și Direcției centrale de statistică.

Totodată experiența pe care liceul a acumulat-o ne permite în viitor să perfecționăm și să extindem această activitate. În acest sens, în anul

școlar 1972—1973 vor începe să lucreze la calculator elevii claselor speciale de matematică și fizică, pe care le vom organiza la anul al II-lea. De asemenea, la anul I vom crea clase de elevi selecționați care vor fi pregătiți în vederea constituirii în anul următor a altor clase speciale; acești elevi urmînd să înceapă activitatea în domeniul tehnicii de calcul chiar din anul I al liceului și s-o continue și s-o aprofundeze pe toată durata studiilor liceale. În felul acesta se asigură condițiile necesare ca elevii să dobîndească atât cunoștințe temeinice despre calculatoare, despre instrucția și funcționarea lor cit și deprinderi de a lucra cu ele și de a le întreține și repara. Se conturează astfel soluția ca în primul an elevii să se familiarizeze cu problemele hardware, să-și însușească elementele de bază privind construcția calculatoarelor și să cunoască diferitele tipuri de echipamente de calcul. Anii următori vor fi consacrați studierii problemelor software, însușirii principiilor de analiză și programare, învățării sistematice a limbajelor de programare, dobîndirii deprinderilor practice de a opera cu calculatoarele, de a le exploata. Pentru ca absolvenții să poată lucra în oricare din centrele de calcul ale țării ei vor fi pregătiți atât pentru limbajul FORTRAN cit și pentru cel COBOL, iar în ce privește calculatoarele, după ce se vor familiariza sub toate aspectele cu cel pe care îl aveau în dotarea liceului, vor face practică și pe ordonatoare de alte tipuri, la marile centre de calcul din Capitală. Bineînțeles avem în vedere și o pregătire diferențiată, ținînd seama de cerințele de programatori, analiști de sisteme, operatori, tehnicieni de întreținere, precum și de aptitudinile și posibilitățile elevilor. În acest scop, fără a neglija opțiunile elevilor, vom apela la probe cu teste și le vom corela cu randamentul școlar și cu alte elemente care să ne poată ajuta să asigurăm o cât mai realistă orientare a elevilor.

Ordonatoarele nu sînt utilizate însă în învățământ doar pentru pregătirea cadrelor specializate în tehnica de calcul, cum s-ar putea crede. În liceul nostru ele sînt deja utilizate în cadrul sistemului de predare pe laboratoare și cabinete ca mijloace de instruire programată pentru activitatea de examinare automată a elevilor, pentru transmiterea informațiilor. Experiența arată însă că ordonatoarele și-au găsit deja locul în învățământ și vor avea un cuvînt greu de spus în dezvoltarea lui viitoare. Sînt conștinși că ele reprezintă o nouă generație a mijloacelor de învățământ și trebuie să ne așteptăm la o adevărată revoluție pe care o vor produce în des-

fășurarea procesului instructiv-educativ ca auxiliare de neprețuit al profesorilor.

ION DRAGU

Inițierea în probleme de informatică strîns legată de cerințele viitoarei profesii

În profilarea activității practice a claselor speciale de matematică de la Liceul nr. 2 din Ploiești, s-au avut în vedere, mai întîi, mijloacele pe care o vor lua, în continuare, cu actualul plan școlar, realizarea și folosirea mașinilor automate de calcul, introducerea pe scară largă a tehnicilor de calcul modern.

Pe de altă parte, inițierea elevilor noștri în problemele de informatică este foarte strîns legată de cerințele viitoarei lor profesii, de necesitatea ca pregătirea pentru studiul matematicii, ori pentru diferitele activități ale producției moderne, să înceapă încă din liceu.

Pentru buna desfășurare a activităților practice, școala noastră a solicitat să-și atragă colaborarea Centrului teritorial de calcul Ploiești, care să asigure atât cadrele de specialitate sub conducerea cărora liceul este dotat, cit și mașinile necesare. S-a izbutit astfel ca în cadrul liceului să se organizeze un cabinet de informatică, înzestrat cu mașini din dotarea Centrului teritorial de calcul București Friden 5610 (3), P.C.-15 și Amcota (1) și 4 perforetoare S.A.M.

Este posibil ca, în absența mașinilor...

Comunistul din inima școlii, din inima satului

Între domoalele dealuri ale Neamțului, la Grumăzești, este o școală clădită și chibzuită gospodărește, după obicei moldovenesc, despre care se vorbește cu laudă în tot județul. Se spune că dacă vrei să afli o școală sătească unde se face învățămînt modern, unde nu lipsește nimic din ceea ce este necesar astăzi unei școli, la Grumăzești să mergi. Și așa este.

De cîțiva ani aici, la Grumăzești, se predă pe cabinete și laboratoare. Laboratorul de fizică, de exemplu, construit în amfiteatru, rivalizează cu un laborator al unei facultăți de profil.

Dotate modern și organizate în funcție de specificul și cerințele comunei, ale județului sînt și atelier-

riște fiecare țăran din comună, opera directorului școlii, a profesorului de fizică Gheorghe Croitoru. El este sufletul tuturor inițiativelor și acțiunilor școlii, autorul zestrei sale bogate.

Pasionat căutător, spirit întreprinzător, inventiv, profesorul de fizică și-a legat numele de mai toate aparatele și piesele din laboratoare, de instalațiile de canalizare și cele electrice, de celelalte dotări. Nu le-a calculat nimeni, dar, cu siguranță, Gheorghe Croitoru a adus școlii, prin munca sa de zile și nopți, economii de zeci și sute de mii de lei. În calitate de conducător, comunistul Gheorghe Croitoru se bucură din partea fiecărui profesor de cea mai înaltă stimă și prețuire. Cu pasiunea cu care se dăruiește pentru școală, muncește și ca cetățean al comunei

Grumăzești. Nu e acțiune la care să nu ia parte, nu e problemă pentru care să nu se frămînte, să nu se lupte. Oamenii îl iubesc, îl stimează și se mîndresc cu el. Îi cer sfatul, îi urmează îndemnul și exemplul. L-au ales membru al Consiliului comunal și în Comitetul Executiv al Consiliului comunal. Acum, la sfîrșit de an școlar, la școala din Grumăzești domnește atmosfera specifică încheierii unei etape de muncă intensă, susținută. Ca și în alți ani, rezultatele vor fi bune. Marea majoritate a școlarilor vor promova, alții vor părăsi școala temeinic pregătiți pentru viață. Este darul cel mai de preț pe care comunistul Gheorghe Croitoru îl face partidului în preajma marii sale sărbători.

MONICA ROBEA

INTRODUCE STUDIUL CALCULATORILOR ELECTRONICE

experiențe anterioare și a oricăror îndrumări, conținutul concret pe care l-am dat activității practice de la clasele speciale să nu fie cel mai bun, înțelegând, totuși, pornind de la ideea unui schimb de experiență, să prezentăm în continuare principalele probleme rezolvate în cursul acestui an școlar.

Am început prin transmiterea unor date din istoria tehnicilor de calcul și a primelor cunoștințe despre informatică și cibernetica tehnică, cu exemplificări la calculatoare, când s-a găsit necesar. S-a continuat cu prezentarea schemei bloc a unui calculator electronic (unitatea centrală, memoria, unitatea decimală, unitatea de calcul în virgulă fixă, registrul acumulărilor și perifericele: cititor de benzi și cartele perforate, unități de benzi magnetice și de discuri etc.), și inițierea elevilor în unele probleme ale matematicii privind reprezentarea numerelor în calcule numerice în sistem binar și sistem hexadecimale, reprezentarea fizică a acestora cu diode, intrerupătoare, tranzistori, bobine de ferită, circuite de întârziere și ocazii despre circuite imprimate și moduli integrate).

Un rol esențial în înțelegerea de către elevi a legăturii dintre matematica teoretică și aplicațiile acesteia în domeniul programării l-a avut prezentarea în continuare a etapelor rezolvării unei probleme la calculator: analiza problemei și întocmirea deservului de analiză (schema logică-bloc, algoritmul problemei, schema logică pentru folosirea perifericelor), programarea și întocmirea deservului de programare (schema logică detaliată, scrierea programului în limbaj, instrucțiunile de operare), testarea programului la calculator (execuția și îndepărtarea erorilor, corectarea logică), darea în executare a programului, etapa de obținerea datelor, etapa ru-

lării în execuție a programului cu date.

Întreaga activitate ulterioară a avut un caracter pur practic, urmărindu-se familiarizarea elevilor cu alcătuirea schemelor logice, transcrierea acestora în instrucțiuni și introducerea în memoria calculatorului. Evident, aceasta s-a realizat după prezentarea și descrierea calculatorului Friden 5610, la care s-a desfășurat în cea mai mare parte și activitatea practică.

În urma activității de aproape un an școlar, majoritatea elevilor au reușit să execute integral o serie de lucrări la calculator. Amintim dintre acestea: alcătuirea schemei logice și a programului pentru calcularea radicalului de orice indice dintr-un număr pozitiv (calculatorul scrie cu cel mult 5 zecimale); schema logică și programul pentru aflarea arcelor, când se cunosc unele funcții trigonometrice ale acestora; schema logică și programul pentru așezarea în ordine crescătoare a mai multor numere date; schema logică și programul pentru rezolvarea unui sistem de 3 ecuații liniare cu trei necunoscute; schema logică și programul pentru aflarea semnelor polinoamelor din șirul Stürm pentru ecuația de gradul IV.

Programul de activitate prezentat succint mai sus a fost aplicat în acest an la toate clasele speciale, deoarece elevii erau cu toții începători. Avantajați vor fi, desigur, elevii claselor a X-a și a XI-a, cu care activitatea începută va putea fi dezvoltată în anii următori. Pregătirea trecerii la etape superioare a început deja, prin inițierea elevilor în limbaj **fortran**, spre sfârșitul anului școlar.

Am vrea să remarcăm interesul deosebit cu care elevii au îmbrățișat noul gen de activitate practică, organizat de școală, interes manifestat la unii și prin prezențe suplimentare

în timpul liber, pentru verificarea la calculatoare a unor programe concepute de ei, sau pentru efectuarea de exerciții.

Plecând de la presupunerea că Ministerul Educației și Învățământului va extinde activitățile practice legate de tehnicile moderne de calcul, simțim de părere că ar trebui luate măsuri pentru elaborarea unor programe (la început cu caracter experimental), ca și pentru organizarea unor cursuri de inițiere treptată a profesorilor de matematică interesați. În același timp credem că nu ar fi lipsită de utilitate introducerea în programele de matematică ale claselor speciale a unor teme care să înlesnească activitatea la calculatoare. Ne gândim, de pildă, la transcrierea unor cunoștințe despre sisteme de numerație — operații aritmetice în cod binar, algebra Boole, logica simbolică și teoria grafelor.

EUGEN ONOFRĂȘ

Limbajul FORTRAN, în programa de informatică-cibernetică

La Liceul „Mihail Sadoveanu” funcționează din anul școlar 1971—1972 o clasă specială de informatică-cibernetică. Ea are specificul unei clase speciale de matematică, având în plus materia de profil: informatică, iar activitățile practice le desfășoară la un centru de calcul.

Începutul activității nu a fost ușor pentru că nimeni nu avea experiența unei predări la elevii de această vîrstă.

Am primit din partea ministerului un proiect de programă care trebuia adoptat la condițiile de lucru și pus în aplicare. Noi, cei din școală, fiind lipsiți de experiență, ne-am adresat Facultății de informatică de la A.S.E. și am avut tot sprijinul din partea unor cadre didactice de la catedra de cibernetică-economică, colectivul de informatică.

Ajutați de lectorii universitari Gh. Dodescu și M. Predescu de la această catedră, am revăzut programa dată de minister și am adoptat-o pentru anul școlar în curs.

La materiile de profil, această programă a cuprins câteva date introductive privind informatica ca știință, descrierea unui calculator din generația a III-a cu referiri la I.B.M./360, capitole ca algoritmi, scheme logice etc., iar pentru trimestrul al II-lea limbaje de programe și anume — limbajul FORTRAN.

În predarea limbajului FORTRAN

am primit, de asemenea, sprijin de la A.S.E. — prin Valer Roșca, asistent universitar — care a predat în trimestrul al II-lea câte două ore pe săptămână acest limbaj.

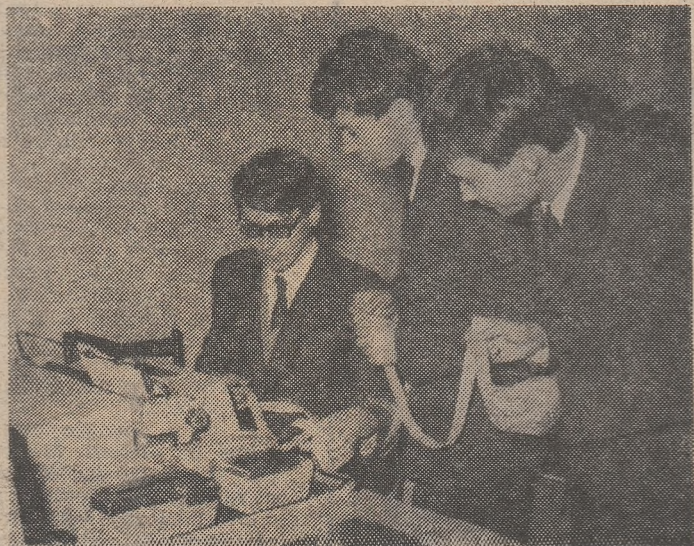
Înarmați cu cunoștințele teoretice de la orele de curs, elevii acestei clase au început de la jumătatea lunii februarie să-și desfășoare activitățile practice în centrul de calcul de la A.S.E. Alături de sprijinul cercetătorului Octavian Pău, elevii scriu programe care sînt redate la I.B.M./360. Clasa este împărțită în 5 grupe, fiecare avînd cîte 5—6 elevi.

Noi considerăm că rezultatele obținute pînă în prezent sînt bune.

Pentru sesiunea de referate de la sfîrșitul anului a cercurilor de elevi, aceștia vor prezenta o lucrare privind utilizarea mijloacelor de prelucrare automată a datelor într-o problemă de secretariat și anume: din numărul elevilor claselor a IX-a din liceu, cîte clase umaniste și cîte clase reale se pot forma în anul următor, ținînd seama de rezultatele ce le-au avut elevii respectivi la o grupă de materii sau alta, — începînd din clasa a VII-a și a VIII-a —, la admiterea în liceu, de rezultatele la sfîrșitul clasei a IX-a, și de opțiunea lor. Astfel se vor obține niște rezultate ce pot fi folosite de conducerea școlii, care dacă ar fi fost prelucrate de secretariat, ar fi necesitat un volum de muncă imens, iar pe de altă parte, elevii vor putea verifica practic afirmația „calculatorul este o unealtă în munca intelectuală”. Pînă la data la care elevii au putut intra la centrul de calcul (elevii au vizitat diverse centre, cum ar fi cele de la Academia Militară, Dispeceratul Energetic și A.S.E.), ei au desfășurat activități practice în laboratoarele Facultății de informatică de la A.S.E. la mașini simple de birou.

Tot la această clasă, elevii au mai beneficiat de un curs de logică matematică ținut de conf. univ. Abraham Hollinger. Printre greutățile semnalate au fost lipsa unei programe cu posibilități de aplicare și lipsa manualelor. În afară de aceasta, pregătirea profesorilor ar fi trebuit să se facă din vreme. Pentru a remedia unele din aceste lipsuri, ne propunem ca în zilele ce urmează să organizăm o discuție comună cu reprezentantul ministerului și cadre didactice de la A.S.E. Dorim să abordăm problema elaborării unei programe pentru cei 3 ani de studiu și să discutăm unele aspecte legate de orientarea practică a elevilor o dată cu absolvirea liceului. Tot în intenția conducerii școlii este transferarea în școală a unor mașini de perforat cartele și poate și a unor mașini simple de calcul pentru ca elevii acestor clase într-o primă fază să poată desfășura activități practice chiar în liceu.

JANA RANCU

LA ZI

Etapa finală a concursului pentru elevii școlilor profesionale și ai liceelor de specialitate subordonate Comitetelor executive ale Comitetelor populare județene, organizată de Comitetul de stat pentru economia și administrația locală în colaborare cu Ministerul Educației și Învățământului și Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist s-a desfășurat în zilele de 27—28 mai a.c. în centrele Brașov, Tg. Mureș și București. Comisiile de examinare au declarat câștigătorii premiului I pe următoorii elevi: la meseria de zidar construcții anul I: Szekely Ioan, Școala profesională de construcții Satu Mare; anul al II-lea, Bucătaru, Gheorghe, Grupul școlar profesional de construcții București; la specialitatea evidență eco-

nomică-planificare, anul al III-lea: Dincă Elena, Liceul economic Tirgoviște; la anul al IV-lea: Soare Gheorghe, Liceul economic Tirgoviște; la specialitatea construcții civile și industriale, anul al III-lea: Duma Cristian, Liceul industrial de construcții București; anul al IV-lea: Horia Nicolae, Liceul industrial de construcții București. Deși faza finală a acestui concurs este abia la cea de a doua ediție, ea s-a desfășurat în condiții bune și a fost primită cu viu interes, atât de masa de elevi, cât și de cadrele didactice, dovedindu-se un bun prilej pentru antrenarea elevilor la activitatea productivă atât de utilă societății noastre.

Activitatea bogată și interesantă pe care o desfășoară Casa corpului didactic din județul Neamț cuprinde și acțiuni organizate în vederea modernizării învățămîntului biologic. Dintre acestea consemnăm simpozionul cu

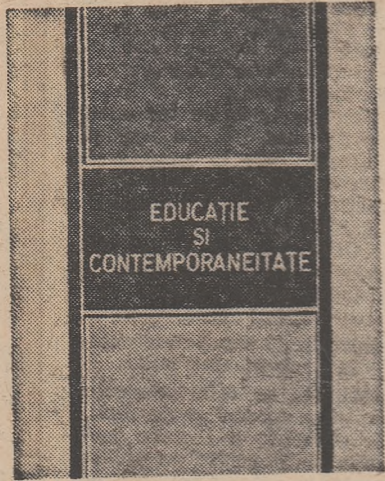
tema: „150 de ani de la nașterea lui Gr. Mendel — părintele geneticii științifice”, organizat recent la Piatra Neamț, la care au participat numeroase cadre didactice. În cadrul simpozionului s-au prezentat temele „Omul și marea” (prof. doc. Sergiu Cărăușu), „Conținutul operei lui Gr. Mendel” (lector univ. Vasile Ghenciu) și „Date biografice ale lui Gr. Mendel” (Ion Munteanu, inspector școlar).

Recent, Inspectoratul școlar al județului Vaslui și Casa corpului didactic au organizat o consfătuire la care au participat educatoare și învățători din Casele de copii școlari, directori și diriginți de la școlile generale nr. 4 și nr. 8 din Birlad. În cadrul consfătuirii au fost susținute referate, care au abordat probleme de cercetare pedagogică, de metodică și de orientare școlară și profesională: „Sistemul de

muncă în cunoașterea și tratarea individuală a copiilor din casele de copii”, „Orientarea școlară și profesională”, „Legătura casei de copii cu școala generală” etc. și s-au purtat fructuoase discuții. Tot pentru aceste cadre didactice a fost organizat, apoi un schimb de experiență între casele de copii școlari din județul Vaslui și Buzău pe tema „Preocupări pentru îmbunătățirea conținutului muncii educative din casele de copii”. (Natalia Andrian)

La Liceul pedagogic din Constanța s-a desfășurat recent un concurs pe tema „Joel și educația morală a copiilor de vîrstă preșcolară”, la care au participat absolvenții anului V — educatoare. Concursul a evidențiat temeinica pregătire politico-educativă și psihopedagogică pe care au obținut-o educatoarele în decursul celor cinci ani de studiu. (Elena Constantin)

Educație și contemporaneitate

Sub acest titlu și beneficiind de coordonarea a doi reputați specialiști clujeni — profesorii universitari Andrei Dancsuly și Dumitru Salade — sînt reunite studii ale unor pedagogi, practicieni ai școlii, specialiști în organizarea învățămîntului care își propun să avanseze soluții în acele probleme care confruntă astăzi școala românească. Sînt luate în discuție noțiuni fundamentale ale pedagogiei, văzute din perspectiva sarcinilor învățămîntului nostru. Educația ca o componentă a personalității umane și nu oricare în ierarhia valorilor, ci componenta dominantă (A. Dancsuly: Educația — dominantă a dezvoltării personalității); relația dintre formativ și informativ în procesul de învățămînt, cu sublinierea tendinței generale a școlii de a înfăptui un învățămînt formativ (A. Dancsuly-D. Salade: Coordonate de bază ale unui învățămînt formativ contem-

poran); Creativitatea, deziderat al școlii moderne, dar și cheia ei de boltă (R. Triteanu), sînt cîteva dintre studiile de orientare generală din această lucrare, consacrată problematicii educative contemporane. La al doilea nivel al culegerii sînt discutate, din perspectiva practicii didactice, un alt grup de noțiuni de bază. Ele gravitează în jurul unui nucleu central — lecția. Așa sînt noțiunile — pereche (care sînt o expresie a „artei” pedagogului); previzibil și imprevizibil în cadrul unei lecții; relația mobilă profesor-elev. Sînt interesante elementele noi care au fost încorporate în conținutul acestei relații permanente în actul educativ. Autorul studiului (A. Dancsuly) le enumeră în ordinea următoare. „Mai întii, a apărut ideea de **colaborare**, de **relație de muncă** între profesor și elev. Apoi, aceea de **activitate**, decurgînd în mod firesc din caracterul formativ al învățămîntului. În fine, ideea de **creativitate**, și ea implicată în caracterul formativ. Dar modificările în structura relației amintite nu pot fi realizate decît de un educator format în acest spirit sau care își restructurează optica actului educațional pentru a face față obiectivelor pe care și le propune învățămîntul actual. Aptitudinile pedagogice reprezintă un factor care nu poate fi neglijat, deși delimitarea și clasificarea lor continuă a fi pentru învățămînt o problemă dificilă și greu de rezolvat atît datorită complexității, cît și datorită faptului că nu și-a găsit încă soluționarea în literatura de specialitate” (pag. 174).

Atle două studii se opresc, primul, asupra „programării pedagogice”, iar celălalt asupra „instruirii programate”. „Programarea pedagogică — precizează autorul studiului, Ion

Radu — presupune o proiectare analitică a materialului și activității elevului, ținînd seama de preceptele întărite de teoria învățării, de didactica teoretică și practică, de teoria informației, de logică și alte discipline (pag. 125). Concret, este vorba de o **suită de operații** formulate ca **exigențe** ale procesului de instruire și educare.

Ultima treime a acestei culegeri ia în discuție aspecte teoretice și practice ale educației morale la vîrsta școlară mică, aspecte genetice ale educației morale (amîndouă studiile de aceeași autori : D. Salde și R. Ciurea), activitatea în cercurile școlare. O observație pe care autoarea studiului citat (R. Ciurea), o face ne reține atenția în mod particular. „Practica cercului de elevi este justificată în etapa actuală a învățămîntului de considerente de ordin social-pedagogic mult mai largi decît s-ar crede la prima vedere” (pag. 297).

Ultimele materiale sînt rezervate dezbaterii rolului și locului pe care îl au în procesul de educație și instruire doi factori extrașcolari cu o pondere tot mai sporită în viața societății noastre : organizația de pionieri și familia. Sînt analizate cu multă atenție relațiile dintre acești doi factori și școală ; dintre ei, pe de o parte, și societate, pe de alta ; în fine, relațiile de colaborare care se stabilesc între ei înșiși.

Culegerea de studii „Educație și contemporaneitate”, apărută la Editura „Dacia” din Cluj, aduce contribuții prețioase în literatura pedagogică românească și în practica învățămîntului nostru.

NICOLAE SORIN

Răsfoire

Lectura unei cărți fiind act de opțiune, presupune o etapă preliminară, un fel de **pre-vizionare** a ei, adică, o răsfoire sistematică, atentă, care să mă ajute să iau una din aceste trei decizii în legătură cu textul respectiv : îl voi citi **integral**, îl voi citi **parțial** (capitole, paragrafe), nu-l voi citi **deloc**.

„Sînt cărți, scria Fr. Bacon, pe care se cuvine doar să le gusti ușor; sînt altele pe care trebuie să le înghiți și să le citești repede; sînt, în sfîrșit, altele, ceva mai puține, pe care e bine să le rumegi și să le digerî. Adică, unele cărți trebuie să le examinezi parțial, altele să le citești fără a stărui prea multă vreme asupra lor, înșă altele, puține, să le studiezi, cu grijă dîndu-le o deosebită atenție”.

Cuvintele filozofului englez sînt parcă și mai valabile astăzi, cînd formidabila avalanșă de cărți aruncă spre noi, pe lingă texte valoroase, perene, destule texte mediocre pe care, vorba lui Bacon, se cuvine doar să le „gusti” sau, am adăuga noi nici măcar să le gusti.

Răsfoirea prealabilă a unei cărți trebuie să fie deci reflexivă oricărui om cultivat („nu voi citi o carte decît după ce mă asigur că merită a fi citită”). Să vedem și cum se poate face aceasta cu maximum de profit.

Prima operație constă din **cercetarea paginii de titlu**. De aici pot obține o mulțime de informații: despre autor (dacă mi-e necunoscut, ce titluri științifice are, instituția unde își desfășoară activitatea), cine este redactorul, prefațatorul, traducătorul, (manual, tratat, monografie, publicație informativă etc.), ce caracter are ediția (populară, școlară, bibliografică, completă, selectivă, reeditare), iar după anul de apariție, cît de noi sînt informațiile conținute.

A doua operație este **citirea prefeței** sau introducerii în care autorul, redactorul sau editura expune pe scurt tema, domeniul sau subiectul tratat, stadiul problemei pînă la redactarea cărții, cît și unele informații referitoare la metodele folosite sau aspectele care nu sînt tratate, dacă cercetarea este nouă sau reia date cunoscute într-o altă interpretare.

A treia operație este **cercetarea tablei de materii**. Mai ales la cărțile științifice sau tehnice, aceasta constituie un adevărat plan al lucrării (aici ne vom da seama de structură are cartea, dacă autorul a preferat tratarea cronologică, istorică sau recurge la tratarea logică).

A patra operație este **răsfoirea propriu-zisă**, care constă din parcurgerea, prin foietare a paginilor, cu opriri la pasagiile subliniate sau culese cu alt caracter de literă. Ce informații culegem? În primul rînd, despre stilul, modul de expunere (simplă proză sau demonstrație exactă), ce materiale auxiliare conține (scheme, tabele, hărți, grafice, indici de nume, tematici geografice), ce materiale critice, lexicografice, bibliografice, comentarii, note.

Sfîrșind și această a patra operație putem să spunem că ne-am făcut o idee asupra cărții respective, pe cît de exactă, pe cît de abilit sîntem în a descoperi repede elementele deciziei de care vorbeam mai sus.

Cît privește studiul propriu-zis al unei cărți, drumul este mai lung. De el ne vom ocupa într-un număr viitor, dar nu înainte de a cita aceste cuvinte ale lui Goethe dintr-o convorbire cu Eckermann: „Bunii oameni nu-și dau seama cît timp și osteneală, te costă să înveți a citi. Eu am învățat optzeci de ani și nu pot spune că am terminat”.

COSTACHE OLĂREANU

EXPO INIȚIATIVĂ, CREATIVITATE, '72 EMULAȚIE

(Urmare din pag. a 3-a)

deciziile comisiei. Unsprezece săli ale Liceului „Papiu Ilarian” din Tîrgu Mureș au fost umplute pînă la refuz cu exponate ale elevilor din școlile de cultură generală, profesionale și de specialitate. **La Brașov**, au și fost selecționate 60 de exponate care au luat drumul Capitalei. Între altele, o mașină de frezat orizontală, un aeromodel cu motor pe elice, un comutator prin teleghidaj, o menghină rotativă, ciocane și clești pentru sudură electrică etc. **Bacăul** contează pe cîteva interesante exemplare din producția de aparatură didactică : un original aparat pentru verificat și fixat cunoștințele și un interfon realizat la Școala generală din Dărmănești, instalația pentru înțelegerea reacțiilor clorosodice realizată la Liceul „Vasile Alecsandri” din Bacău sau tot atît de originalul aparat „Exam”, realizat la Liceul nr. 1 din orașul Gheorghiu-Dej. **Galați**, pe aparatul de telecomandă construit de Școala generală nr. 26, pe aeroglisorul Școlii generale nr. 5, pe niște excelente truse de lăcătușărie, pe elegantele piese de mobilier destinate grădinițelor de copii și încă pe multe altele.

În zadar am încerca înșă, să dăm o imagine prin exemple. N-am realiza decît o prea palidă și vagă reprezentare a multitudinii, varietății și complexității exponatelor cu care fiecare județ se pregătește să-și înfățișeze școlile la Expo '72. Imaginea reușitelor pe care le-a înregistrat întregul învățămînt românesc, în acest an școlar, o va da expoziția înșăși și sperăm că ea va fi la înălțimea marilor lui realizări.

Ion Pacea

Portret

Ion Pacea

De mai mulți ani ne-am obișnuit cu numele pictorului Ion Pacea, autorul numeroaselor lucrări, în care evocă subiecte, oameni din realitatea societății noastre, pe care le-am putut admira în saloanele, expozițiile organizate de U.A.P., cele personale sau în colectiv. De asemenea, lucrările sale prezentate peste graniță s-au bucurat de aprecieri, primind și unele distincții, iar pictorul este solicitat permanent pentru a expune la diferite saloane și expoziții din străinătate.

Evoluția artei sale o remarcăm de la o perioadă la alta, impunându-se prin tușă originală, constantă, receptivitatea artistului pentru perfecționarea stilului și sensibilitatea expresivității.

Cunoscând temperamentul artistului, pe cât de rafinat pe atât de exigent față de sine, circumscriem procesul său de creație ce își confruntă mereu sensibilitatea cu logica, cu meditația intelectuală.

Muncii asidue și căutărilor permanente pentru desăvârșirea fizionomiei plastice a omului, a naturii, le-a adăugat un bogat izvor de modalități plastice, pe care le elaborează cu originală vibrație. În acest gen înzestreață materia cu sonoritate, pune pasiune și însuflețire coloristică.

La unele lucrări sintetizează compoziția, uzând de mijloace cu tendințe de simplificare, încercând a smulge materiei valori și expresivitate, bunuri cistigate prin exercițiu, experiența acumulată și rafinament.

În creația sa în general, remarcăm personalitatea conturată în construcția, expresia formei, a motivului, deplina siguranță tehnică a stilului și calitățile sale deosebite de colorist.

Peisaj din Bulgaria

La acest creator întâlnim culori cu tonuri luminoase, altele sobre, mate, compuse cu sensibilitate și sentiment, iar unele dintre ele, pe care le întâlnim permanent în lucrările sale sînt opera sa, incit se poate vorbi despre portocaliul, roșul, verdele sau brunul lui Pacea.

Prin meticulozitatea ce îl caracterizează în pregătirea culorilor, studierea punerii acestora pe pînză, subtilitatea suprapunerii lor obține armonii cromatice, magnifice, demonstrînd însușirile pictorului. Ele alcătuiesc ansamblul poetic al concepției sale picturale. Metoda sa de a inscrie figurile în linii constructive și raporturi de culoare, comunicînd și sugerînd îndrăzneala, adevărul uman, bucuria vieții, căutîndu-le caracterul definitoriu, evidențiază talentul stabilit pe un făgaș sigur și are deschise orizonturi largi.

H.H. Catargi, artist al poporului, într-o prezentare a pictorului Ion Pacea arată: „Receptiv la realizările de calitate ale pictu-

rii contemporane, Pacea își confirmă admirația pentru arta românească veche cu interesul său temeinic, pentru aspectele creației actuale din străinătate (...). Se confruntă astfel o activitate în continuu progres, de-a lungul căreia a finuit să se înfățișeze prictorilor cu un scrupul temeinic, cu o conștiință artistică exigentă”. Dar, vorbind despre acest maestru, ești tentat a include și alte trăsături ce îl caracterizează pe artistul și omul Pacea.

Sînt împrejurări în care simți prezența agreabilă a unei persoane și acest fluid este emanația interioară a ființei respectice ce se manifestă în munca, anturajul și viața sa zilnică.

Și, din moment ce în opera sa artistul a încorporat odată cu lumina și o parte a ființei sale, aceasta explică realismul, sinceritatea și optimismul ce se degajă din lucrările create de el.

ION STOICU

Expoziția de pictură a pionierilor
închinată Conferinței naționale a partidului

Luminile și culorile patriei

A șasea expoziție pe țară cu creații de artă plastică ale pionierilor și școlărilor a dat aspect de mare sărbătoare rotondei de jos a Ateneului Român. Acest simpozion artistic încântă ochii și inima și arată ce pot realiza tinerele vîrstare cînd sînt încurajate și îndrumate cu pricepere.

În anul 1967, cînd s-a organizat prima expoziție națională a pionierilor și școlărilor, s-au afirmat doar cîteva centre răspîndite pe harta țării.

Expozițiile ce s-au succedat au fost o adevărată școală a talentelor. Manifestările cu caracter național ale pionierilor și școlărilor deveneau itinerante după ce-și făceau stagiul în Capitală. Dar premiera expoziției din 1970 a fost la Brașov.

Taberele de creație organizate în timpul vacanțelor de vară, de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor, la Homorod și la Bran, au prilejuit excepționale experiențe

pedagogice prin schimburile de experiență atît în rîndurile juveniilor creatori, cit și în rîndurile profesoriilor-artiști.

Iată că prezenta expoziție națională ne arată cum pe harta țării au înflorit centrele artistice ale celor de vîrsta cravatelor roșii, Clujul ajungînd să ia premiul I, iar Banatul și Oltenia fiind prezente cu toate județele. Județe ce apăreau cronic deficitare în acest domeniu, asemenea Bistriței-Năsăud și Covasnei, anul acesta sînt frumos reprezentate. Bucureștiul s-a ridicat la nivelul ce era de dorit pentru capitala țării. Brăila a făcut un salt impresionant, situîndu-se alături de județul Argeș cu „Vultureștii” săi și alături de Capitală.

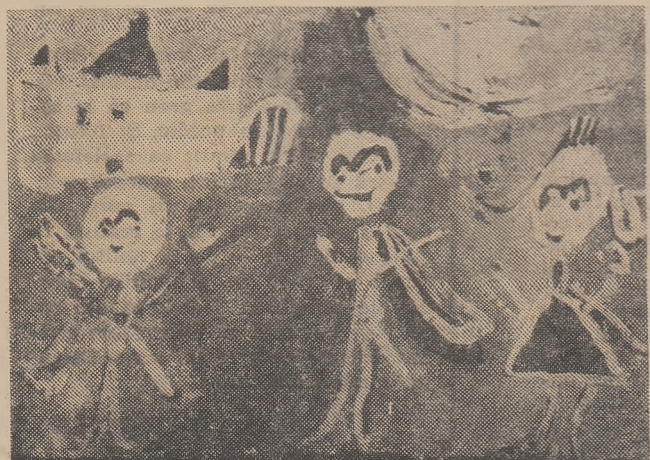
Prin marele număr de lucrări valoroase sosite la juriul central al căror număr se ridică la zeci de mii, și mai ales prin impunătorul nivel artistic al expoziției de la Ateneu, se

Grosu Cristian Daniel Cl. I (6 ani)
Școala generală Nr. 25 — Brăila
„Scenă de basm” Premiul I

arată ce pot realiza copiii și preadolescenții îndrumați de profesori bine pregătiți, pasionați pentru opera educativă și înzestrați ei înșiși cu sensibilitate, asemenea Ameliei Gherasim-Diamandescu de la Școala generală nr. 32 din București, asemenea lui Cornel Cristina de la Școala generală nr. 25 din Brăila și a multor altor vrednici profesori-artiști de pe întinsul țării. Această expoziție ne mai arată și elanul organelor locale pionierești, precum și înțelegerea și sprijinul oficialităților școlare. Ea semnifică importanța ce se acordă azi în patria noastră unuia dintre cele mai prețioase domenii de educație și înnoțirea spirituală. Importanță care, după cum o vădesc exponatele, nu rămîne fără rezultate prestigioase în rîndurile creatorilor. Vizitînd galeriile rîmii impresionat de patosul muncii creatoare ce răzbate din pînzele și desenele micilor artiști. Conștienți că trăiesc într-o țară liberă și fericită, talentul lor este organic dirijat spre reflectarea frumuseților patriei. Deschisă și organizată în cinstea Conferinței Naționale a partidului, expoziția relevă atît valoarea educativă a actului în sine, cit și direcțiile morale pe care se vor dezvolta tinerele vîrstare ale țării.

ALEXANDRU TOHĂNEANU

Voinea Nelu cl. a II-a — Vulturești-Argeș
„Noi și mama”
Premiul I

Cronică T.V.

A dispărut Bette Davis...

Nu știu zău cum se face, dar mi se pare că există un obicei învechit, căruia televiziunea i se supune cu prea mult devotament — nu se poate afla lucrul sau omul potrivit la locul potrivit. Un exemplu concret ni se oferă în această săptămînă. Este foarte bine că trăiește pe post privilegiat, de mulți ani în programul T.V. „Telecinemateca”. Este excelentă ideea înființării „Telecinematecii pentru copii și tineret” ! Meritorii sînt aceste eforturi pentru educarea publicului. Dar... ce ne facem — cu locul și cu potriveala — cînd un film de Pietro Germi (intrat de acum în diferite istorii de film) îl programăm duminică, ziua divertismentelor „diverse”, iar la Telecinematecă — rubrică de elită cinematografică — dăm un film de Georges Lampin (ce vă spune acest nume !)? Oare pe „reparația” lui Germi nu era posibil să stea scris Telecinematecă ? Trebuie să recunoaștem că ilustra repartizare a avut totuși la bază o logică cit de cit elementară. Și anume: filmul de miercuri se chema „Crimă și pedeapsă” — deci un Dostoievski, care de fapt nu mai era decît în titlu, pentru că totul fusese transformat, adaptat și parfumat a la manieră franțuzească ; mai există o scuză a programării, genericul, care a inclus generoase nume de rezonanță chiar și pentru gospodinele convinse : Marina Vlady, Robert Hossein, Lino Ventura și inegalabilul Jean Gabin. Cu toate aceste mici cărți de vizită „Crimă și pedeapsă” a rămas o mediocră producție cinematografică, încîntătoare prin năivitățile ei, fermecătoare, prin aparițiile „mai tinere” ale unor actori fotografici. Filmul nu a avut nici măcar meritul de a informa pe ignoranți, cam despre ce ar fi fost vorba în romanul lui Dostoievski. Celor ce l-au văzut și au bifat cu o cruciuliță cartea „Crimă și pedeapsă” trecînd-o la capitolul „lecturi parcurse” li se recomandă (dacă acesta le este sistemul de lucru !) să vizioneze mai bine spectacolul Teatrului Nottara, cu adaptarea după Dostoievski, care din cînd în cînd mai conține urme din istoria lui Raskolnicov.

În aceeași săptămînă, în care la locul de cinste al Telecinematecii se transmitea un Dostoievski maltrat, duminică vizionam un excelent film de Germi, prefațat cum scrie la carte de prof. Florian Potra. Să sperăm că nu mai este necesar să amintim virtuțile cineastului italian („În numele legii”, „Feroviarul” sau „Divorț italian” — cîteva titluri pentru cei ce le-au uitat !); „Incurcătura blestemată” brodează pe canavaua filmului de acțiune american (Germi este un mare admirator al lui John Ford) problematica neorealismului italian. Și chiar dacă pe Pietro Germi nu-l considerăm apt pentru examenul Telecinematecii, trebuie să recunoaștem că de la un timp acest album de familie al cinematografului vechi și nou, a sărăcit pierzîndu-și orice brumă de strălucire. Să fi dispărut Bette Davis ? Să se fi deteriorat toate peliculele cu Marlene Dietrich ? Să fi trecut în cartea uitării Alfred Hitchcock ? Să fi secătuit definitiv arhivele de filme ? Despre „Telecinemateca pentru copii și tineret” nici nu mai este cazul să discutăm atunci cînd Ea consideră că „Cei doi care au furat luna” pot figura în filele antologice ale cinematografului !

Cu ce nostalgie ne amintim de acele seri de miercuri, cînd renunțam la un spectacol cu Toma Caragiu sau la „o șuetă” pe o bancă în parcul Libertății ca să savurăm celebra Telecinematecă ! Să mai așteptăm însă, că nu se știe, cu timpul poate că la locul potrivit... apare și filmul potrivit !

ILEANA COLOMIET

„Sîntem impresionați de nivelul înalt al învățămîntului din România“

ne-au declarat membrii delegației Uniunii Naționale a Sindicatelor Educatorilor (N.U.T.) din Anglia și Țara Galilor

N.U.T.: 220 000 de membri din toate categoriile corpului didactic, de la educatoarele instituțiilor preșcolare la savanții de renume internațională care predau în învățămîntul universitar; cea mai importantă dintre organizațiile profesionale ale cadrelor didactice din Regatul Unit — sînt primele date pe care le primim la începutul convorbirii pe care o purtăm cu delegația N.U.T., formată din HARRY ALLISON, președintele Uniunii, JACK JONES și dr. WALTER ROY, membri ai Comitetului Executiv, care ne-au vizitat țara, la invitația Uniunii Sindicatelor din învățămînt, știință și cultură.

Am dorit să cunoaștem, în continuare, principalele probleme care intră în sfera preocupărilor actuale ale N.U.T.

H. ALLISON: Subliniez, de la început, deși cred că este subînțeleasă calității de organizație reprezentativă a corpului didactic, că Uniunea noastră se preocupă în cel mai înalt grad de destinele învățămîntului, de progresul, democratizarea continuă și modernizarea sistemului școlar. În această sferă avem poziții convergente, dar și puternic divergente, cu forurile de conducere ale învățămîntului. De pildă, ne aflăm pe aceeași poziție cu acestea în ceea ce privește extinderea învățămîntului general cu încă un an, adică pentru toți tinerii pînă la vîrsta de 16 ani, ca și în cazul coborîrii vîrstei de începere a studiilor la 5 ani. Dar aceasta din urmă, spunem noi, solicită întărirea sistemului preșcolar prin îmbunătățirea rețelei de instituții de acest gen, pentru cuprinderea tuturor copiilor între 2 și 5 ani și încadrarea acestor forme de pregătire cu educatori calificați.

— Cum acționați pentru a obține cîștig de cauză?

H. ALLISON: Acționăm atît la nivelul cel mai înalt, susținîndu-ne punctul de vedere profesional în fața guvernului, cît și pe plan local prin cele 700 de asociații pe care le avem la nivelul marilor orașe și al departamentelor. Căutăm să avem reprezentanți în comisiile locale pentru modernizarea structurilor locale, apropiindu-ne sau formînd experți în

toate problemele. Ținînd seama de descentralizarea caracteristică organizării învățămîntului englez, aceste acțiuni se soldează adesea cu rezultate pozitive pentru o serie de școli, putînd constitui apoi un exemplu pentru altele.

J. JONES: Vreau să mă refer la cîteva domenii în care, îndeosebi în ultimul an, am acționat intens. Se afirmă ca o tendință în învățămîntul mondial, căutîndu-se și la noi modalități de realizare, propensiunea studiului științelor către clasele cele mai mici. Dar aceasta necesită tehnologii moderne și organizarea de clase cu un număr mai mic de elevi. Cerință de ultimă instanță: mai mulți bani pentru învățămînt. Deși am înregistrat unele succese pe acest plan, orientarea generală nu este de natură să ne satisfacă. S-au dat bani pentru renovarea unor școli foarte vechi, ceea ce nu e rentabil, în timp ce se investește prea puțin pentru dotarea modernă a unor școli secundare nou construite. De asemenea, desfășurăm o largă acțiune pentru acceptarea unanimă a ideii de școală comprehensivă, opțiune care a fost lăsată la latitudinea comisiilor locale de învățămînt.

W. ROY: Strîns legată de lupta pentru combaterea slabei finanțări a educației, se desfășoară și activitatea noastră pentru asigurarea unui statut echitabil profesional și social al ea-

drelor didactice, pentru pregătirea și retribuirea lor corespunzătoare cu însemnătatea activității pe care o desfășoară. Am prezentat un plan amplu în această privință, unele puncte au fost acceptate de organele guvernamentale, pentru altele se poartă încă intense discuții.

— Care este punctul dv. de vedere cu privire la întărirea relațiilor internaționale între organizațiile educatorilor?

H. ALLISON: Dorința noastră cea mai sinceră este de a stabili relații strînse de colaborare cu toate organizațiile similare atît din Vest cît și din Est. Apreciem în mod deosebit valoarea schimburilor de opinii și de idei, dezvoltarea colaborării la toate nivelele, inclusiv între școlile din diferite țări. Pentru că indiferent de deosebirile social-politice dintre țări, profesorii au probleme comune de educație, aspirații comune pentru formarea tinerelor generații.

W. ROY: Ne bucurăm intensificarea legăturilor prietenești cu colegii din România. În timpul vizitei noastre aici am avut prilejul să purtăm convorbiri fructuoase cu reprezentanți ai sindicatelor din învățămînt, ai Ministerului Educației și Învățămîntului, să vizităm diferite școli.

H. ALLISON: Există, cred, mari posibilități de intensificare a raporturilor noastre prin vizite reciproce ale profesorilor și elevilor. Vreau să vă asigur că profesorii din România, care vor veni în Anglia, vor fi primii cu cea mai mare căldură și prietenie.

În încheierea colloquiului nostru, președintele N.U.T. a ținut să facă o declarație, din care transcriem: „Sîntem impresionați de nivelul înalt al învățămîntului din România, de evidenta fericire și bunăstare care se degajă din întreaga comportare și activitate a elevilor. Sîntem profund recunoscători pentru primirea caldă ce ni s-a făcut“.

AL. CIUCA

ACTUALITĂȚI

Conferința O.N.U. asupra mediului inconjurător, ce se desfășoară la Stockholm, între 5 și 16 iunie a.c., dezbate, între altele, implicațiile etico-sociale și culturale ale luptei pentru ameliorarea mediului. După cum se subliniază în raport, este foarte important ca dincolo de măsurile științifice, administrative, juridice, politice — adoptate în domeniul discutat — să se urmărească formarea unei conștiințe — cum spun savanții — ecologice a oamenilor, a unei comportări noi, în raport cu mediul. În școală, copilul trebuie ajutat să cunoască și să respecte echilibrurile ecologice, să aprecieze imensele rezerve de frumusețe și armonie din natură, ceea ce înseamnă, pentru sistemele educaționale, înscrierea în planurile și programele de învățămînt a unor noi discipline și cunoștințe privind raportul om-mediul. De asemenea, trebuie să existe grija cadrelor didactice pentru informarea lor în aceste domenii, ca și pentru adoptarea metodelor de lucru necesare unei eficiente educații ecologice.

Palatul expozițiilor din Ni va găzdui și anul acesta (între 1 și 15 iulie) Salonul internațional de materiale audio-vizuale și de învățămînt — S.I.M.A.V. Expoziția este privită cu mare interes, date fiind nevoile mereu crescînde ale școlii moderne de asemenea material și exigențele pe care ea le impune tot mai mult cu privire la calitatea lui.

Ca și în alți ani, Salonul (al IX-lea) va prilejui o serie de conferințe și schimburi de vederi între specialiști, punîndu-se accent pe întîlnirile între constructori și utilizatori, pe schimburile de experiență între constructori.

Uniunea internațională pentru cărțile de tineret a acordat recent medalia „H. C. Andersen“ scriitorului danez Ib Spang Olsen și americanului Scott O'Dell. Distincția se atribuie la fiecare doi ani unui scriitor în viață, precum și unui ilustrator care, prin întreaga lor operă, au contribuit la îmbogățirea literaturii pentru copii.

Săptămîna aceasta s-a desfășurat, la Budapesta, întîlnirea sindicală internațională a educatorilor, cu tema: Problemele care se pun în fața tinerelor cadre didactice și rolul organizațiilor sindicale în soluționarea lor.

Această importantă întîlnire are loc din inițiativa Comitetului internațional de cooperare sindicală a educatorilor (C.I.C.S.E.), constituit la Paris în iulie 1971, la sugestia Conferinței mondiale a educatorilor (Berlin — R.D.G., iunie 1970), la care au participat 67 de organizații naționale din 50 de țări și 13 organizații internaționale, printre care și F.S.M.

REPUBLICA SUD-AFRICANĂ
Cerul, printre gratii

CONTRASTE

ALFABETIZAREA — DELICT ÎN REPUBLICA SUD-AFRICANĂ

Legea rasistă în vigoare în Republica Sud-Africană pedepsește pe africanul care învață, chiar și gratuit, pe conștii săi să scrie și să citească. Ea îl sancționează și pe acel alb care încearcă să-i alfabetizeze pe negrii din personalul ce și-l angajează.

Nici nu se poate o metodă mai bună pentru a permanentiza procentul mare de analfabeți în rîndul oamenilor de culoare — probă evidentă a crizei discriminării rasiale ce se practică în această țară, cu toată indignarea pe care o stîrnește în lume.

CÎND OFERTELE DE ANGAJARE SÎNT ÎNCHEIATE...

Potrivit aprecierilor cunoscutului ziar „Corriere della Sera“ în Italia aproximativ 20 la sută din absol-

venții actualei promoții a facultăților tehnice și circa 35 la sută din cei ai facultăților umanistice nu vor găsi angajamente în economie și în celelalte sectoare ale vieții sociale. O serie de mari întreprinderi au și făcut cunoscut că, din cauza slabei conjuncturi, nu vor angaja în această vară decît un număr variînd între o treime și o pătrime din cadrele tehnice superioare recrutate în fiecare din cei zece ani anteriori. 14 întreprinderi și două importante institute de proiectări în domeniul construcțiilor au anunțat de pe acum că ofertele de angajare „sînt încheiate“ în acest an și că nu vor recruta nici un nou absolvent. Așadar, în perspectiva multora dintre tinerii specialiști italieni — șomajul.

DISPROPORȚII SEMNIFICATIVE

Intr-o scrisoare a Organizației tineretului progresist patriotic din Paraguay, apărută în ziarul chilian „El Siglo“, se menționează că în această țară pentru poliția politică secretă, poliția judiciară, poliția militară și gărzile mobile, fondurile prevăzute în bugetul de stat depășesc de vreo 50 de ori pe cele alocate învățămîntului de stat.